

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. [НАСЕЛЕНО МЯСТО], 05.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 174 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА

при участието на секретаря НИЯ ИВ. РАЙЧИНОВА
като разглежда докладваното от РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА
Гражданско дело № 20221110138401 по описа за 2022 година

Предмет на делото са предявените от [ЮЛ] срещу [ЮЛ], обективно кумулативно съединени осъдителни искиви претенции с правно основание чл. 410, ал. 1, т.2 КЗ вр. с чл. 49 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за осъждане на ответника да заплати на ищеца следните суми: 2 000 лева, представляваща част от изплатено застрахователно обезщетение в общ размер на 4 832,42 лева по застраховка [ЮЛ], преписка № [НОМЕР], с обичайните разноски за неговото определяне, ведно със законната лихва, считано от дата на подаване на исковата молба – 12.07.2022 г. до окончателно изплащане на вземането и сумата от 90,56 лева, представляваща мораторна лихва върху предявената главница и част от цялото вземане за мораторна лихва /в общ размер на 218,82 лева/ за периода от 31.01.2022 г. (датата на изтичане на 30-дневния срок от получаване на регресна покана за доброволно погасяване на задължението) до 12.07.2022 г. В исковата молба се твърди, че на 22.06.2021 г. в [АДРЕС] на улицата до блок № [НОМЕР] е настъпило ПТП, при което л.а. [МАРКА], с рег. № [НОМЕР], собственост на [ЮЛ], управляван от Б. В. С-Й, попаднал в небезопасна и необозначена дупка на пътното платно за движение, в резултат на което на лекия автомобил, застрахован при ищеца по застраховка [ЮЛ], били нанесени щети. Сочи се, че за настъпилото ПТП е съставен протокол за ПТП № [НОМЕР] от 22.06.2021 г. от длъжностно лице в отдел [ЮЛ], в който били отразени констатациите на компетентния орган

относно настъпилото ПТП – виновно поведение на [ЮЛ], изразяващо се в бездействие. С оглед описаното, се излага, че при ищцовото дружество е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение и образувана ликвидационна преписка № [НОМЕР]. Сочи се също, че са извършени огледи и заключения с опис на щетите. Поддържа, че автомобилът е възстановен в автосервиз [ЮЛ], като за ремонтно-възстановителните работи били представени фактури с № [НОМЕР]/18.08.2021 г., № [НОМЕР]/18.08.2021 г. на обща стойност 4 817,42 лева, която сума ищецът твърди, че е изплатил на сервиза с преводно нареждане от 20.08.2021 г. Излага, че от страна на ищцовото дружество са извършени и ликвидационни разноси в размер на 15,00 лева. Развива съображения, че с изплащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на застрахования срещу [ЮЛ]. Подробно аргументира, че управлението и поддържането на процесния път е възложено на [ЮЛ] и че лицата на които е била възложена работата, са проявили бездействие, като не са изпълнили задълженията си за ремонт и поддържане на общинския път в изправно състояние, сигнализиране на препятствия по него и отстраняването им в най-кратък срок. Сочи също и че отговорността на [ЮЛ] е обективна. Излага, че до ответника е изпратена регресна покана с изх. № [НОМЕР] от 23.12.2021 г., но същият отказал да погаси задължението си. При тези твърдения моли съда да уважи предявените иски. Претендира разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените иски се оспорват като неоснователни. Ответникът оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение към дата на ПТП, като сочи, че застраховката [ЮЛ] е със срок на действие от 08.03.2021 г. до 07.03.2022 г., както и че видно от приложената полица, плащането на застрахователната сума е разсрочено на четири вноски, дължими на 08.03.2021 г., 07.06.2021 г., 07.09.2021 г., 07.12.2021 г., както и че покритието влиза в сила след заплащане на цялата застрахователна премия или на първата ѝ вноска. В тази връзка ответникът сочи, че не е представено доказателство за заплащане на първоначалната вноска. Ответникът сочи също и че не се установява по несъмнен начин, че е настъпило ПТП и че причина за него е несигнализирана и необозначена дупка на пътното платно. Развива подробни съображения в насока, че протоколът за ПТП няма обвързваща материална доказателствена сила. Оспорва механизма на ПТП. Оспорва размера на

застрахователното обезщетение и счита, че същото е в завишен размер, както и че не отговаря на настъпилите вреди. Във връзка с последното развива съображения и че не са били налице предпоставките за отремонтване на автомобила в доверен сервиз. Релевира възражение за съпричиняване и сочи, че водачът на лекия автомобил е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат с поведението си, т.к. се е движел със скорост несъобразена с пътните условия. Моли съда да отхвърли предявените иски. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание ищецът е увеличили размера на иска за главница до сумата от 4832,42 лв. и за законна лихва до сумата от 218,82 лв.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събралите по делото доказателства и съобрази разпоредбите на закона, намира следното:

За основателността на иска по чл. 410 КЗ следва да се установи кумулативното наличие на следните юридически факти: наличието на валидно сключен договор за имуществено застраховане между ищеца и собственика на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие бездействие на служителите на ответната община, натоварени със задължението да сигнализират препятствията по пътя и да ги отстраняват, с което да обезпечават безопасността на движението, е настъпило застрахователното събитие, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди.

Съдът е отделил с доклада по чл. 140 ГПК катп безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка [ЮЛ] на МПС, за което е заплатена дължимата застрахователна премия, както и че ищцовото дружество е заплатило застрахователно обезщетение в размер на 4 817,42 лева по сметка на сервиза, извършил ремонта на автомобила – [ЮЛ] с преводно нареждане от 20.08.2021 г.

Спорно по делото е настъпило ли е проценото ПТП и какъв е неговият механизъм.

Съдът намира за установено, че на на 22.06.2021 г. в [АДРЕС] на улицата до блок № [НОМЕР] е настъпило ПТП, при което л.а. [МАРКА], с

рег. № [НОМЕР], собственост на [ЮЛ], управляван от Б. В. С-Й, попаднал в небезопасна и необозначена дупка на пътното платно за движение, в резултат на което на лекия автомобил, застрахован при ищеца по застраховка [ЮЛ], били нанесени щети. За да направи този извод, съдът взема предвид отбелязванията върху съставения протокол за ПТП № [НОМЕР] от 22.06.2021 г. от длъжностно лице в отдел [ЮЛ], в който са отразени констатациите на компетентния орган относно настъпилото ПТП. От свидетелските показания на разпитания в хода на съдебното производство свидетел М. К., които съдът кредитира като логични, последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондиращи с останалите доказателства, се установи, че същият в качеството си на длъжностно лице е съставил и подписал процесния протокол.

От приетото по делото заключение по съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че щетите, описани от застрахователя и отразените в протокола за ПТП видими увреждания се намират в причинно-следствена връзка с настъпилото на 22.06.2021 г. в гр. [НАСЕЛЕНО МЯСТО] произшествие. Вещото лице дава заключение, че всички описани операции в приложените по делото фактури са били необходими за отстраняване на процесните увреждания и стойността, необходима за възстановяване на процесното МПС, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 4877,66 лв.

С плащането на застрахователното обезщетение, съгласно КЗ застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата. Страните не спорят, че ищцовото дружество е заплатило застрахователно обезщетение в размер на 4 817,42 лева по сметка на сервиза, извършил ремонта на автомобила – [ЮЛ] с преводно нареждане от 20.08.2021 г. Фактът на настъпване на застрахователното събитие, покрито от имуществената застраховка, е източник на вземане в полза на увреденото лице срещу делинквента съгласно чл. 45 ЗЗД или срещу неговия застраховател. Когато вредата е причинена от действия или бездействия при или по повод на възложена работа, регресното право на застрахователя може да бъде упражнено и срещу възложителя на работата (т.15 от ППВС № 7/77 г.).

В случая [ЮЛ] е надлежен ответник именно във връзка с обективната

гаранционно – обезпечителна отговорност по чл. 49 от ЗЗД, в качеството ѝ на възложител на работата по отношение на свои служители, които с виновното си бездействие са пропуснали обезопасяването на уличната мрежа. В този смисъл са и дадените разяснения с т.3 на Тълкувателно постановление № 2/2014 г. на ОСГК на ВКС и Първа и Втора Колегия на ВАС.

Тъй като в случая виновното поведение се изразява в бездействие, неговата противоправност се определя от наличието в законодателството на позитивно-правна норма, задължаваща делинквентът да действа по определен начин. Като е пропуснал да упражни определено поведение, той е станал причина за имуществени вреди по МПС, което се е движило по необезопасената пътна мрежа.

С влизане на ЗМСМА в сила, съгласно § 7 от ПЗР на ЗМСМА, в собственост на общините преминават и държавни имоти, сред които общинските пътища, улиците, булеварди., площадите, обществените паркинги в селищата и зелените площи за обществено ползване (§ 7, т.4 в редакцията от ДВ, бр.26/2000 г.) По силата на чл. 19, ал.1, т.2 и ал.2, т.3 от Закона за пътищата във вр. с §1, т.14 от ДР на ЗП, [ЮЛ] следва да поддържа пътищата с оглед осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година. В случая, ответникът е бил длъжен да осъществява такава поддръжка на уличното платно, която да позволява нормален достъп, проходимост и придвижване на превозни средства. Това задължение произтича и от разпоредбата на §1, т.1 от Наредба № 1/17.01.2001 г. за организиране движението по пътищата.

Общината изпълнява възложените ѝ със закон задължения посредством възлагане на определена работа на физически лица, нейни служители. Тяхна е отговорността при пропуск да вземат необходимите мерки, в изпълнение на своите служебни задължения, да осигурят безопасното и удобно придвижване по улиците и пътищата, общинска собственост.

Съгласно законовата уредба „препятствие на пътя” е нарушаване целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението. В настоящия случай установения предмет на пътното платно представлява препятствие по смисъла на закона, която е създавала опасност за движението.

При така установената правна уредба, се налага изводът, че за

поддържането и ремонта на пътя е отговорен собственикът му, а именно [ЮЛ], която е проявила бездействие, изразило се в бездействие на служителите ѝ, натоварени да отстраняват повреди, и не са сигнализирали препятствието и организирали движението по начин, осигуряващ безопасността му.

Съдът не възприема възраженията на ответника, че вредите се явяват в резултат на неправилно поведение на водача. Свидетелят посочва, че се е движил с ниска скорост, доколкото е знаел за дупката, но не е бил наясно, че от същата е стърчала настилка, която е увредила автомобила. В хода на производството ответникът не твърди и не представя доказателства да е сигнализирал препятствието.

С оглед изложеното, съдът намира, че водачът на автомобила, при липса на указания за неравността, не е бил длъжен да избегне препятствието. Следователно, от негова страна не е налице нарушение на правилата за движение и възражението за съпричиняване е неоснователно.

С оглед установеното, съдът намира, че причина за произшествието се явява единствено предметът на пътното платно. Следователно, установените по делото вреди са в пряка причинна връзка с бездействието на служителите на [ЮЛ], поради което след изплащане на дължимото застрахователно обезщетение от ищеца, за него възниква и регресно вземане срещу ответника. Съдът намира, че [ЮЛ] дължи действителния размер на вредите, а не стойността на частите от алтернативни доставчици, в какъвто смисъл е възражението на ответника. Ето защо, искът се явява доказан по основание и размер и като такъв следва да бъде уважен изцяло.

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД

Регресното вземане по чл. 410 КЗ възниква като безсрочно. За да бъде поставен длъжникът по него в забава, е необходимо да е бил поканен от ищеца да плати. От представената по делото регресна покана (л.49-50) и обратна разписка (л. 51) се установява, че ответникът е получил покана за доброволно изпълнение на 29.12.2021 г., поради което искът за забава е основателен за периода, за който е предявен от 31.01.2022 г. до 12.07.2022 г. и за претендирания размера, определен от съда с лихвен калкулатор. Поради изложеното искът за мораторна лихва следва да бъде уважен изцяло.

По разноските:

При този изход на правния спор ищецът има право на разноски в общ размер на 693,30 лв., от които 243,30 лв. заплатена държавна такса, 250 лв. заплатен депозит за САТЕ, 100 лв. депозит за двама свидетели и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА [ЮЛ] на основание чл. 410 КЗ и чл. 86 ЗЗД за заплати на [ЮЛ], ЕИК [НОМЕР] сумата в размер на **4832,42 лв.**, представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по застраховка [ЮЛ], преписка № [НОМЕР], с обичайните разноски за неговото определяне за увреждане по л.а. [МАРКА], с рег. № [НОМЕР], собственост на [ЮЛ], настъпили на 22.06.2021 г. в [АДРЕС] на улицата до блок № [НОМЕР] в следствие на ПТП, при което МПС е попаднало в необезопасена и необозначена дупка на пътното платно за движение, ведно със законната лихва, считано от дата на подаване на исковата молба – 12.07.2022 г. до окончателно изплащане на вземането, както и сумата в размер на **218,82 лв.**, представляваща законна лихва за забава за периода от 31.01.2022 г. до 12.07.2022 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК [ЮЛ] на основание чл. 410 КЗ и чл. 86 ЗЗД за заплати на [ЮЛ], ЕИК [НОМЕР] сумата в размер на 693,30 лв., представляваща разноски за съдебното производство.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____